

az áll, hogy *megárthat*. Később sorba kérdeztem a barátainkat, hogy nem volt-e valamelyiküknek valami baja az erdei lakoma után. Amikor az egyiknek elárultam, hogy nekem bizony igen, nevetve jegyezte meg, hogy mint csallóközi származék, úgy látszik, még nem szoktam hozzá eléggé a muzslai borokhoz. Valóban a bor volt a ludas a dologban. Ugyanis sok gombaételre nem tanácsos, sőt némelyik után kimondottan tilos alkoholt fogyasztani. Barátaim akkor ott jóval több bort ittak, mint én, és mégis velem akart elszállni a világ. Egyedül az én szervezetem nem viselte el az említett étel és ital kombinációját. Talán ma is amiatt viszolygok egy cseppet a gombáktól. Viszont a jó bortól, persze csak módjával, már nem annyira. Azért a gombákról sem mondtam le teljesen. Tudni illik róluk, hogy fehérjéken kívül az emberi szervezet számára fontos ásványi sókat és vitaminokat is tartalmaznak, mi több, még antibiotikumokat is. A *rókaomba* (*Cantharellus cibarius*) A-vitamint, a *csiperke* C-n kívül, B- és K-vitamint, valamint D-vitamint is. A szabadban növekvő többet, mint a termesztett. Ezzel azt is elárultam, de ki ne tudná, hogy a gombákat termesztik is. Elsőként a *kerti* vagy *mezei csiperkét* (*Agaricus campestris*) a XVII. századi Franciaországban kezdték el a pincékben szaporítani. Ma már 20 gombafajt termelnek, legtöbbit a *csiperkéből* és *laskagombából* (*Pleurotus* fajok), Magyarországon évente 20 ezer tonnát, a világon pedig 2 milliót. Valószínűleg ekkora mennyiséget tesz ki a begyűjtött fajok mennyisége is. Ma, már ha akarnánk, sem tudnánk kiiktatni őket az ételmezésünkből.

STIRBER LAJOS

A KOMÁROMI KÓRUSÉLET TÖRTÉNETE MOZAIKOKBAN (IV.)

ALAKULÓBAN A 15 ÉVES GAUDIUM VEGYES KAR ÉS HANGSZERES KAMARAEGYÜTTES

A régiók kara – de még nem GAUDIUM – a Lazítani c. gyermeknapjainkban

„Másképp énekel a felnőtt is, ha magával hozza a gyermekkori ének rajongó lelkesedésének emlékét.”

(Kodály Zoltán)

A GAUDIUM vegyes kar és hangszeres kamaraegyüttes a Komáromi Városi Művelődési Központ (VMK) és a Jókai Mór Alapiskola együttese, amelyet 15 évvel ezelőtt a nevezett iskola gyermekkarának azon egykori tagjai alapítottak, akik már gyermekként megszerették a közös éneklést-zenélést, és felnőttként is örömmel, azaz gaudiummal teszik azt mindmáig; innen a nevük is: GAUDIUM.

Hogy ki volt a kórusalapítás ötletgazdája, azt nem őrizte meg az emlékezet, ellenben az alapítás történetét igen. A 2001/2002-es tanévben a karvezetők és az iskolavezetés – a „kicsinyek” kórusa megalapításának 30., a „nagyok” énekkara létrejöttének 40. évfordulója alkalmából – a hagyományokhoz híven (az ötvenként megrendezésre kerülő) jubileumi ünnepi hangverseny dátumát 2001. május 19-re tűzte ki. Az egykori kórustagok beszerzésébe a tantestület egyöntetűleg bekapcsolódott. A régi tagok felkészítését – Pálinkás Zsuzsa, Kaszás Jánosné, Zsákovics Zsuzsa, Juhász Kopják Mónika és Stirber Lajos – januárban kezdték el. A fellépésig mintegy 150 egykori kórustag jelent meg a próbákon. Az ünnepi hangversenyen a „régiek” önálló kórusként, saját műsorral, kb. 90-en léptek fel. Az összkarban – hiszen vendégkórusok is felléptek – kb. 400 dalos énekelt.

A krónikában található bejegyzések arról tanúskodnak, hogy a régiek a szereplést katartikus élményként élték meg. Danis Kriszti bejegyzése: „Lehet, sok mindent meg fogok bánni életemben, de azt sosem, hogy énekkaros voltam, és eljöttem a mai jubileumi ünnepekre.” Egy további bejegyzés: „Imádtam mindig is ezt az énekkart és iskolát. Szívem még most is visszahúz ide, a régi falak és kedves tanítóim közé. Kíváncsi vagyok, hogy még sokan így gondolkodjanak

és érezzenek. Sok szeretettel: egy régi énekkaros. – Csere Andrea.” „Szívszorogató élmény volt, hogy hosszú idő elteltével együtt lehettünk, ifjak és idősebbek egyaránt, azok, akik a II. lakótelepi (Béke Utcai vagy már a Jókai Mór) Alapiskolában szerették meg a kóruséneklést.” – írta Mikolai Kashalmi Margit, a GAUDIUM hosszú időn át volt elnöke, aki sajnos már csak a szívünkben lehet velünk fellépéseinken.

Az óhaj, miszerint jó lenne ismét rendszeresen összejárni, folytatni a közös éneklést, már a hangverseny utáni fogadáson szóba jött. Pálinkás Zsuzsa azt javasolta: „Jövőre szervezzetek egy majális, találkozzatok újra.” A következő évben az iskola tantestülete egy nagyszabású juniálist szervezett. A nap gazdag programjának része volt a Lazítani címen előadott műsor volt, amelyet az egykori diákok negyven tagú kórusa nyitott meg.

Az újbóli nagy sikeren felbuzdulva 2002. október 4-én a régiek „kemény magja” – Forró Tímea, Magyar Szukukálek Tímea, Szendi Géza (aki nagy fájdalunkra már csak a szívünkben van velünk), Héder Zoltán, Magyar Méry Mónika, Köpcsényi Takács Judit, Viola Alica, Mikola Mórocz Éva, Csere Vince, Kerekács Mária, Fónod Aranka, Tobolka István, Tobolka Péter – kérte fel e sorok íróját: vállalja a régi diákok kórusának vezetését. A javaslatot: ne osszuk meg az erőket, folytassák az éneklést az addigra már sok szép sikert megért Concordia vegyes karban, a kemény mag elutasította. Valaki kerek-perec kijelentette: mi a Tanító bácsival itt, ezek között a falak között szeretnénk énekelni. A próbák kezdettől fogva nagyon jó hangulatban zajlottak, a „gyerekek” örömmel jöttek énekelni, ezért lett az énekkar neve GAUDIUM, amelyhez szinte a kezdetektől társult a hangszeres kamaraegyüttes.

A GAUDIUM első nyilvános fellépésére 2002. december 16-án került sor a VMK által rendezett karácsonyi hangversenyen, a Tiszti Pavilon dísztermében.

